

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er i den situation, at jeg må erklære mig enig med fru Aase Olesen, og derfor stemmer vi for de ændringsforslag, der er stillet af fru Aase Olesen. Vi stemmer også for at forhøje grænsen til 89.000 kr.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Fru Aase Olesens spørgsmål til regeringspartierne er lige så lette at svare på, som de er uretfærdige.

Regeringspartierne har altid givet udtryk for deres sympati for at finde nogle gode, klare regler for så vidt angår de medhjælpende eller medarbejdende ægtefæller, og således at vi fik nogle regler, der kunne administreres. Vi vil derfor meget gerne støtte intentionerne i fru Aase Olesens lovforslag, og det er også derfor, regeringen har stillet et ændringsforslag, der gør stillingen noget bedre.

Men sandheden er – det ved fru Aase Olesen også godt – at det ændringsforslag, hun havde stillet, administrativt var komplet umuligt at have med at gøre. Det betød simpelt hen, at ægtefællerne over for skattevæsenet skulle dokumentere, hvilket arbejde den medhjælpende ægtefælle havde udført. Hvis man f.eks. tænker sig en ejendomsmægler's hustru, så skulle den pågældende ejendomsmægler's hustru over for skattevæsenet dokumentere, hvor mange timer hun har brugt til at passe telefon og til hvilken takst, hvor mange timer hun har brugt til at skrive på maskine og til hvilken takst, og hvor mange timer hun har brugt til f.eks. at formidle en ejendomshandel. Vi ville med fru Aase Olesens forslag kraftigt forringe de medhjælpende ægtefællers substantielle stilling, og samtidig ville vi indføre en administration, der ville overgå administrationen af befodringsfradraget med hensyn til arbejde og konfliktmuligheder mellem borgere og samfundet. Det er klart, at det kan vi ikke medvirke til.

Derimod har vi givet udtryk for, at vi står ved vore tilsagn om, at vi vil gøre alt, hvad der administrativt og økonomisk er muligt for at hjælpe de medhjælpende ægtefæller, ved at stille ændringsforslag om, at man forhøjer grænsen, og grænsen er nu blevet forhøjet med 42.000 kr. Jeg erkender, at det ideologisk ikke er tilfredsstillende at have en grænse, men vi har forsøgt at tilpasse ideolo-

gien, så langt det er muligt, til de praktiske, administrative forhold. Det er svarene på fru Aase Olesens spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal meddele, at jeg ikke kan købe argumentationen fra ministeren for skatter og afgifter. Hvordan man fortolker, hvornår det er medarbejdende, og hvornår det er medhjælpende, afhænger vel af, hvilken instruks man får om, hvordan man skal fortolke det.

Aase Olesen (RV):

Jeg er ked af at måtte sige til skatteministeren, at han greb tilbage til andenbehandlingen. Vi har opgivet vores ændringsforslag, det er stemt ned med et stort flertal. Derfor stiller vi et andet ændringsforslag i dag, som betyder, at vi garanterer den medarbejdende ægtefælle retten til den højeste dagpengesats for fuldtidsarbejdende. Det stemmer regeringspartierne ned, og med hvilken begrundelse?

Jo, siger ministeren, det er ikke til at administrere. Han var ikke inde på det her, men ministeren har været inde på det i et svar på et spørgsmål fra udvalget, hvor man siger, at hvis grænsebeløbet i stedet skal svare til den indkomst, hvoraf den til enhver tid gældende højeste dagpengesats, f.eks. den, der gælder ved arbejdsløshed, beregnes, vil man ikke kende beløbet forud for indkomståret og kan således ikke indlægge det i forskudsregistreringen. Ja men det var dog en besynderlig begrundelse. Vi må virkelig undre os over, at man kan sidde i skatteministeriet og fabrikere et sådant svar, og man må undre sig over, at skatteministeren vil sætte sit navn under det, for hvornår har man i små virksomheder kunnet indlægge overskud eller fortjeneste i forskudsregistreringen?

Hvad er det for noget vrøvl at komme med som argument? Man kan sige, at man ikke vil, at man har ikke råd, at man ikke vil ligestille medhjælpende ægtefæller, men man kan ikke komme og sige, at dette kan man ikke lave, fordi man ikke kan forskudsregistrere.